

Sygn. akt IXKa 22/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2015r.

Sąd Okręgowy w Toruniu - IX Wydział Karny - Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący - **SSO Rafał Sadowski**

Sędziowie - **SSO Lech Gutkowski**

- **SSO Andrzej Walenta (spr)**

Protokolant - **stażysta Marzena Chojnacka**

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu **Marzenny Mikołajczak**

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2015r.,

sprawy **A. C.** oskarżonego o przestępstwo z art. 278§1 kk,

na skutek apelacji wniesionej przez **Prokuratora Rejonowego Toruń - Wschód w Toruniu** od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 13 listopada 2014r., sygn. akt VIIIK 134/14

I. **zmienia** zaskarżony wyrok w ten sposób, że liczbę stawek dziennych kary grzywny orzeczonej w punkcie „1” wyroku, obniża do 100 (stu) stawek dziennych;

II. w pozostałym zakresie **utrzymuje w mocy** zaskarżony wyrok;

III. **zwalnia** A. C. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za II instancję, zaś wydatkami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 22/15

UZASADNIENIE

A. C. został oskarżony o to, że okresie od początku września 2013r. do połowy listopada 2013 r. w m. (...)dokonał zaboru w celu przywłaszczenia złotej obrączki wartości 1000 zł, złotego pierścionka wartości 1500 zł, dwóch par złotych kolczyków wartości 1000 zł, złotego łańcuszka z listkiem wartości 700 zł tj. mienie o łącznej wartości 4200 zł na szkodę L. T.

- **tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 kk**

Wyrokiem zaocznym z dnia 13 listopada 2014 roku Sąd Rejonowy w Toruniu, sygn. akt VIII K 134/14, uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu tj. występku z art. 278 § 1 kk i za to, na mocy art. 278 § 1 kk i art. 33 § 2 kk, wymierzył mu kary: 3 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie, na mocy 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk, warunkowo zawiesił na okres 2 lat próby oraz 1.000 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki w kwocie po 10,00 zł.

Na podstawie art. 72 § 2 kk zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 4.200 złotych na rzecz pokrzywdzonej L. T. w terminie 4 miesięcy od uprawomocnienia się niniejszego wyroku.

Zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 260 złotych tytułem opłaty i obciążył go kosztami postępowania w wysokości 90 złotych.

Wyrok ten zaskarżył **na korzyść oskarżonego w części dotyczącej orzeczenia o karze oskarżyciel publiczny**, zarzucając obrazę prawa materialnego w postaci art. 33 § 1 kk poprzez wymierzenie oskarżonemu kary 1000 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda, w sytuacji, gdy w/w przepis przewiduje możliwość orzeczenia na tej podstawie grzywny jedynie w wysokości do 540 stawek dziennych.

Wskazując na powyższe skarżący domagał się zmiany pkt I zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu kary grzywny w wysokości 100 zamiast 1000 stawek dziennych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżyciela publicznego okazała się zasadna.

Na tle prawidłowo ustalonego stanu faktycznego i generalnie prawidłowych rozstrzygnięć w ramach „orzeczenia o karze”, sąd odwoławczy uznał potrzebę konwalidowania uchybienia wskazanego przez oskarżyciela publicznego. Zasadnie zarzucił on, iż zaskarżony wyrok skazujący, którym wymierzono oskarżonemu grzywnę w wysokości przekraczającej górną granicę zagrożenia ustawowego, zapadł z naruszeniem przepisów prawa materialnego.

Z pisemnych motywów orzeczenia jednoznacznie wynika, że do orzeczenia grzywny w wysokości 1000 stawek dziennych doszło przez pomyłkę, a intencją sądu, który po analizie okoliczności sprawy przez pryzmat przesłanek z art. 53 kk doszedł do przekonania, że właściwą reakcją na czyn oskarżonego stanowić będzie kara grzywny w wysokości 100 stawek dziennych orzeczona na podstawie art. 33 § 2 kk obok kary pozbawienia wolności, było wymierzenie mu grzywny w takiej właśnie wysokości (k. 116). Omyłka ta, jako dotycząca merytorycznej części wyroku, nie miała jednak charakteru oczywistej w rozumieniu art. 105 kpk i jako taka musiała podlegać korekcie w postępowaniu odwoławczym.

Mając na uwadze powyższe i okoliczność, że kara 100 stawek dziennych grzywny, w powiązaniu z niepodlegającą efektywnemu wykonaniu karą pozbawienia wolności, wzmocnioną obowiązkiem próby w postaci zobowiązania do naprawienia szkody, faktycznie jawiła się jako kara wystarczająca do osiągnięcia celów postępowania wobec oskarżonego, który dopuścił się przestępstwa z art. 278 § 1 kk w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, sąd odwoławczy dokonał - zgodnej z wnioskiem skarżącego - korekty zaskarżonego wyroku poprzez obniżenie wymiaru orzeczonej wobec niego w pkt 1 kary grzywny z 1000 do 100 stawek dziennych.

Sąd odwoławczy nie dopatrył się w zaskarżonym orzeczeniu żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylenia wyroku z urzędu, dlatego też w pozostałym zakresie należało utrzymać go w mocy.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk, sąd odwoławczy zwolnił skarżonego od ponoszenia kosztów procesu za drugą instancję, obciążając wydatkami postępowania odwoławczego Skarb Państwa, albowiem przemawiały za tym względy słuszności, gdyż to nie jego postawa przyczyniła się do wszczęcia postępowania odwoławczego.